

Եղիշե Չարենց

Կապույտ աչքերդ ահա — աներագ ու պաղ

Կապույտ աչքերդ ահա աներագ ու պաղ,
Երկինքն՝ր են անարև, անուրախ:

Երկինքներ են, ուր արև ու կրակ չկա
Կապույտ աչքեր մի մեռած, մարած աղջկա:

Ու խաչել են քո կրծքին ճերմակ ձեռքերդ շուշան.
Ծաղիկներ են արևին չհասան...

Էլ աչքերդ երկնագույն չե՛ն ժպտում հիմա.
Դու պառկել ես դագաղում քո՛ւյր իմ, Մահ...

1919-1920
